# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **V. D.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 4. 2006, č. j. 30 Az 84/2005 - 32,

**t a k t o :**

**I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

**II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 7. 9. 2005, č. j. OAM-1288/VL-10-05-2005, kterým bylo rozhodnuto, že se mu azyl neuděluje podle § 12, § 13 odst. 1, 2, § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a bylo vysloveno, že se na něj nevztahuje překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu. Rozsudek krajského soudu vycházel ze skutečnosti, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutečného stavu věci a bylo přesvědčivě odůvodněno.

Stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti požádal o ustanovení advokáta pro řízení ve své věci. Usnesením ze dne 19. 7. 2006, č. j. 30 Az 84/2005 - 42, jej proto krajský soud vyzval, aby soudu doložil, že nemá dostatečné prostředky, aby mohlo být žádosti vyhověno. Usnesení se mu však nepodařilo doručit, neboť se na adrese jím uvedené nezdržoval a jeho pobyt nebylo možno zjistit ani jinak. Krajský soud v Hradci Králové tak dospěl k závěru, že stěžovatel je neznámého pobytu a usnesením ze dne 20. 10. 2006, č. j. 30 Az 84/2005 - 46 ustanovil stěžovateli opatrovníkem J.V., zaměstnance Organizace pro pomoc uprchlíkům. Tomu byl následně doručeno usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 7. 2006, č. j. 30 Az 84/2005 - 42, s formulářem o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Vzhledem k tomu, že Krajský soud v Hradci Králové neobdržel ve stanovené lhůtě vyplněný formulář, rozhodl usnesením ze dne 12. 12. 2006, č. j. 30 Az 84/2005 - 50, tak, že stěžovatelovu žádost o ustanovení zástupce zamítl a vyzval jej, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc advokáta, který jej bude v řízení zastupovat. Citované usnesení obsahovalo poučení, že nebude-li této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, může být kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo

doručeno opatrovníkovi stěžovatele a nabylo právní moci dne 20. 12. 2006.

Krajský soud po marném uplynutí lhůty k předložení plné moci advokáta předložil Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost s tím, že stěžovatel není zastoupen advokátem. Dne 18. 12. 2006 se ovšem stěžovatel obrátil na krajský soud se žádostí o písemné potvrzení o tom, že probíhá řízení o dané kasační stížnosti, zároveň soudu udal svou korespondenční adresu (I. o. s., ul. J. Z. 36, 170 00 P. 7). Krajskému soudu tedy byl znám pobyt stěžovatele dva dny před nabytím právní moci shora uvedeného usnesení. V takovém případě bylo namístě, aby se soud pokusil doručit usnesení stěžovateli. Opatrovnictví osoby neznámého pobytu je totiž institutem *sui generis*, obsahově značně odlišnou od ostatních případů opatrovnictví. Pojmovým znakem tohoto zastoupení založeného rozhodnutím soudu je to, že vztah mezi zástupcem a zastoupeným trvá jen do té doby, než se zjistí pobyt zastoupeného. Odpadne-li podmínka neznámého pobytu účastníka, zastoupení zaniká. Jakýkoliv jiný postup by v konečném důsledku vedl k odnětí možnost jednat před soudem, a tím i k porušení ústavně garantovaného práva na soudní a jinou právní ochranu. Obdobné závěry ostatně vyplývají i z judikatury Ústavního soudu (nález ze dne 3. 4. 2006, sp. zn. I. ÚS 572/05). Nejvyšší správní soud tak vrátil krajskému soudu kasační stížnost k úkonům podle § 108 odst. 1 s. ř. s. V dané věci tedy bylo třeba pokusit se stěžovateli doručit usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. 12. 2006, č. j. 30 Az 84/2005-50, na adresu, kterou stěžovatel uvedl ve svém přípise ze dne 18. 12. 2006. Za takovéto situace ovšem již nebylo možno vycházet z toho, že stěžovatel je neznámého pobytu, neboť dne 21. 12. 2006 převzal na adrese udané ve svém přípise ze dne 18. 12. 2006 potvrzení o tom, že v jeho věci je vedeno řízení o kasační stížnosti, které není doposud pravomocně skončené. Krajský soud pokus o doručení učinil, avšak stěžovatel si zásilku ve lhůtě nevyzvedl.

Bylo tak třeba vycházet z toho, že usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. 12. 2006, č. j. 30 Az 84/2005 - 50, zaslané na adresu, kterou stěžovatel uvedl ve svém přípise ze dne 18. 12. 2006, bylo stěžovateli doručováno v souladu s § 46 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), § 42 odst. 5 s. ř. s. dne 3. 4. 2007. Vzhledem k tomu, že nebyl v době doručování zastižen, byla písemnost uložena na poště a stěžovatel byl vhodným způsobem vyzván, aby si ji vyzvedl (§ 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s.). Podle § 50c odst. 4 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s., nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Označená písemnost byla uložena na poště v úterý 3. 4. 2007 a poslední den lhůty k vyzvednutí písemnosti připadá na pátek 6. 4. 2007. Skutečnost, že stěžovatel usnesení fakticky vůbec nepřevzal, je právně bezvýznamná a nemá na den doručení žádný vliv. S ohledem na to, že den 6. 5. 2007 připadl na neděli, uplynula marně měsíční lhůta k předložení plné moci advokáta dnem 7. 5. 2007, neboť podle § 40 odst. 3 s. ř. s. platí, že připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, to neplatí má-li stěžovatel sám vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel, který nemá právnické vzdělání, není v řízení o kasační stížnosti zastoupen a přes výzvu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení.

Nepředložení plné moci advokáta v řízení o kasační stížnosti brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl

odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu